

Šokující příběh

aneb jak pomalu, ale jistě zabít celkem zdravého člověka

Tento příběh zveřejňuji poprvé v životě, sbírala jsem k tomu sílu více než 10 let. Je to příběh osobního neštěstí, nevědomosti, ignorance, lidské arogance, utrpení a velkého poučení pro každého, kdo si toto přečte. Bohužel je to příběh mého táty a celé naší rodiny. Činím tyto citlivé informace veřejnými, protože to může zachránit zdraví i život stovkám ostatních.

Můj táta byl zelinář, lze ho nazvat ekologickým zemědělcem. Leta letoucí si přivydělával tím, že pěstoval zeleninu ve velkém a prodával jí na výdělek. Strávila jsem prakticky celé dětství ve skleníku sázením, přesazováním rostlin a plněním plevele. Táta byl také největší konzument ovoce a zeleniny v celém širém okolí, byl štíhlý, sportovec, celý život pil jen vodu, maso jsme jedli málo a většinou jen domácí, nekupovali jsme žádné chemicky upravované ani trvanlivé potraviny. Mamka vždy výborně a zdravě vařila. Jediné, co bych tátově stravě vytkla, byly margaríny, ale v té době se věřilo, že jsou zdravé. Nepamatuji se, že by táta byl někdy nemocný, že by si na něco stěžoval, snad jen na bolest ramen, která měl zničená ze závodního veslování. Taky byl tak trošku cholerik, ale není divu po tom všem, co se mu jako synovi kulaka v životě dělo. I přes ukázkovou stravu měl rakovinu tlustého střeva a močového měchýře a zemřel v důsledku této choroby, tedy spíše na negativní následky „léčby“.

Irisdiagnostika.eu